

של אותם אלף ימים שאמרנו. ומשום לכך פרשויה, כל שלמה שיש בשיר השירים - קדש, פרט לכך שהוא חל. האלף של כאן הוא קדש, וכל מעשיו קדש, ועל זה עשה לנו ולעומדים.

בא וראה, הרי אמרנו, כל וזה הוא בסוד הרחמים, וכל מקום שבא ר' בשם הקדוש, והוא רחמים, כמו בראשית ו' וה' המטיר על סdom. שם יונה אמר אל אברם. רחמים ודין כאחד. שמה שואה במבול שפתות אליהם בכל מקום? לא מה לא כתוב וה' ? אלא שנינו, בכל מקום שפתות בו וה' - הוא ובית דיןנו. אלהים סתם - דין לבדו. אלא בסודם נעשה דין, ולא כדי לחשיד את העולים, ומשום לכך הוא החערב עם דין. אבל במבול כל העולם השם, וכל אותם שגמצאו בעולם. ואם תאמר, שהרי נם וכל מה שעמו נצלו - הרי נספר מהעין היה, שלא גראה, ועל כן כל מה שגמצא בועלם השמיד אותן.

ועל זה וה' - בגולו, ולא השמיד הכל. אלהים - נסתר, וציריך להשמר, שהרי משמיד הכל. וכך - אלהים לבדו היה, וסוד זה (תholim כת) ה' למבול ישב. מה זה ישב? אלמלא מקרא כתוב, לא יכולים לומר. ישב - ישב לבדו, שלא בא עם דין. כתוב פאן ישב, וכותב שם (יקרא י') בקד ישב, לבדו.

וסוד לנו, הקדוש ברוך הוא נסתר וגלויה. גליו הוא בית דין שלמה. נסתר הוא המקום של כל הברכות יוצאות משם. משום לכך, כל דברי אדם שם בנסתר, הברכות שורות עליון. וכל אותם שבגלויה, אותו מקום של בית דין

ויתממשכו יתר, בהני אלף שניין יתמשכו, דאיןון אלף יומין דקאמץ. ובгин דא אוקמונה, כל שלמה דאית בשיר השירים קדש, בר מהאי דאייה חול. האלף דהכא, קדש אייה, וכל עובדי קדש, ועל דא עשה זום לעומדים.

הא חזי, הא אמרן כל ו' ברזא דרחלמי אייהו, וכל אחר דאתה ו' בשמא קדישא, רחמי אייהו. בגון (בראשית ט) וויי המטיר על סdom. (בראשית י) וויי אמר אל אברם. רחמי ודינא כחדר. דמאי שנא בטופנא, דכתיב אליהם בכל אחר, אmai לא כתיב וויי. אלא תנין, בכל אחר דכתיב וויי, הוא ובית דין. אלהים סתם, דינא בלחוודו.

אלא בסודם, אתעבד דין, ולא לשיצאה עלמא. ובгин קד אטערב אייהו בהדי דין. אבל בטופנא, כל עלמא שצי, וכל אינון דאשתחוו בעלמא. וαι פימא, דהא נח וקדמיה אשתחוו. הא סטים מעינא הוה, דלא אתחז. ועל דא כל מה דאשתחוו בעלמא שצי ליה.

על דא וויי באטגלייא, ולא שצי כלא. אלהים סטים, ובעי לאסתמרא, דהא כלא שצי. ועל דא אלהים בלחוודוי הוה, ורزا דא (תholim כת) וויי למבול ישב. מהו ישב. אלמלא קרא כתיב, לא יכולין למימר. ישב ישב בלחוודוי, דלא אתה עם דין. כתיב הכא ישב, וכתיב הTEM (יקרא י') בקד ישב בלחוודוי.

ורוז אוליפנא, קדשא בריך הוא סטים וגלייא. גלייא הוא כי דין למתה. סטים הוא אחר דכל ברכאן נפקי מתמן, בגין מה, כל מלוי דבר נש דיןון בסתימור, ברכאן שריין עלייה וכל דיןון באטגלייא, ההוא אחר דבי דין שרייא עליוי, בגין דאייהו